

Müller József Lőcő tart. százados. Kítüntetési: a hadi-diszítványos 3. oszt. k. é.-k. és a bronz katonai érdemérem, mindkettő a kardokkal, Károly-csapatkereszt, sebesülési érem. Mozgósításkor mint az 5. lovashadosztály parancsörtszjtje ment ki a harctérre, hol 1914 augusztus 21-én comblövessel megsebesült. 1915 júlyustól szeptemberig, míg lovával felbukott és zúzódást szenvedett, továbbá 1916 októbertől november végéig, megbetegedésig a 8. huszárezredhez volt beosztva. Résztvett a gorodoki, stryamenti, hármashatár és a Dorna Watra körüli harcokban.

Pálffy Imre, tolnaszentgyörgyi és beregghi, alezredes. A háború előtt mint az ezred pótkeretének parancsnoka működött s mozgósításkor a pótszázadparancsnokságot vette át és vezette azt 1915 márciusban bekövetkezett haláláig. Szívujja miatt a harctéren szolgálatot nem teljesíthetett.

Péntek Zoltán, vönöcki, százados. Kítüntetési: ezüst katonai érdemérem háromszor a kardokkal; a bronz katonai érdemérem a kardokkal és a Károly-csapatkereszt. Mozgósításkor mint az 5. honvédlövashadosztály táviróelőadója ment az északi hadszíntérre s megbetegedésig, 1915 december 20-ig volt ezen beosztásában. Kórházban és később a honvédelmi minisztériumban volt 1917 december 26-ig s ezután a Borovics-hadsereg parancsnokságánál nyert beosztást. 1918 május 2-áig; az összcomlásig a 11. honvédlövashadosztályparancsnokságnál, az olasz fronton teljesített mint távirószázadparancsnok szolgálatot.

Popovits Frigyes dr. tart. hadnagy. Kítüntetési: a bronz katonai érdemérem a kardokkal, kisézüst vitézségi érem, Károly-csapatkereszt. A cs. és kir. 12. ulánuszereztől 6 havi harctéri szolgálat után mint zászlós az 1. honvédhuszárezredhez lett áthelyezve. Innen az olasz hadszíntérre, a 4. honvédhuszárezredhez vezényeltetett, mely beosztásában 14 hónapot töltött.

Quittner Ervin, vágfalvi, tart. főhadnagy. Kítüntetési: a hadidiszítványos 3. osztályú katonai érdemkereszt, bronz, ezüst és újlágos ezüst katonai érdemérem (mind a négy a kardokkal), Károly-csapatkereszt, sebesülési érem, II. osztályú német vaskereszt, Württembergi kir. Frigyes-rend I. osztályú lovagkeresztje a kardokkal. A mozgósításkor az 1. honvédhuszárezredhez bevonulva, a 9. népfelkelő-dandárhoz osztották be. Résztvett a szerbiai harcokban, hol 1914-ben súlyos gránátsebet kapott. 1915-ben mint a 20. önálló hegyidandár lovaságának parancsnoka résztvett a Szerbia, Montenegro és Albánia elleni offenzívában. Teljes 4 évet töltött a balkán hadszíntéren.

Rakovszky István, nagyrákói és kelemenfalvi, tart. hadnagy. Mint hadiönkéntes vonult be, s kiképzés után a 3. népfelkelő-dandár, majd az 1. hadseregparancsnokságnál és 1916-ban pedig a 46-ik Landwehr-hadosztálynál teljesített mint parancsörtszjt szolgálatot, mely beosztásában mint hirszerző lovasjárőrparancsnok értékes jelentéscsért és bátorságáért az ezüst vitézségi éremmel lett kítüntetve. 1916 augusztusban megbetegedvén,

mint harctéri szolgálatra alkalmatlan, ez időtől a mögöttes országrészben teljesített szolgálatot.

Rakovszky Iván, nagyrákói és kelemenfalvi, tartalékos hadnagy. Mint országgyűlési képviselő a bevonulás alól fel volt mentve, de erről 1915 május 15-én lemondott és mint önkéntes a pótszázadhoz bevonult. 1916 március 4-én harctéri beosztásba a 8. népfelkelő-huszárezosztály 3. századához küldetett ki, mely század előbb a 32., majd a 35. gyaloghadosztály kötelékébe tartozott. Innen mint létszámfeletti, saját kérelmére a m. kir. 34/I. népfelkelő-gyalogzászlóaljhoz lett beosztva s ennek harcaiban vett részt. 1917 júniusban mint országgyűlési képviselő királyi intézkedésre szabadsággoltatott.

Rapaics Dezső, ruhmerthi, főhadnagy, később százados. Kítüntetési: 3. oszt. katonai érdemkereszt, ezüst és bronz katonai érdemérem (mindhárom a kardokkal), Károly-csapatkereszt. A mozgósításkor mint az 5. honvédlövashadosztály távjelzőjárőrparancsnoka vonult a harctérre. Satanownál zúzódást szenvedve, kórházba került. Szeptemberben ismét kiment a harctérre, de egy hó után megbetegedvén, a hátszországban nyert beosztást. 1915 júniusban a Szurmay-csoporthoz megy, ho mint távirószakasz-, majd osztagparancsnok van beosztva 1916 októberig, amidőn mint távjelzőtanfolyamparancsnok Pozsonyba lesz visszarendelve. 1918 januárban a 64. honvédhadosztály távirószázadát veszi át az olasz hadszíntéren, honnan eredményes működés után betegsége miatt szeptemberben kórházba kerül. 1918 októbertől a táviróiskola lovaskülönítményének parancsnoka volt. Samassa János dr., gesztöci, szkv. százados. 1887-ben vonult be mint önkéntes a cs. és kir. 13. huszárezredbe, ahol ténylegesítette magát s mint főhadnagy 10 év után tartalékba lépett. A mozgósításkor bevonult és különböző beosztásokban szolgált a hátszországban. 1916 nyarán nyer az 1. honvédhuszárpótszázadnál mint kiképző beosztást. 1918 februárban az olasz harctéren működik mint a 10. hadseregparancsnokság kiképzési felügyelőjének segédtszjtje.

Skublics Mihály, besenyői és veliki, főhadnagy, később százados. Mozgósításkor mint távirász a 40. honvédlövashadosztállyal vonul hadba. Először Szerbiába, majd 1914 decemberében az északi harctérre Uzso környékére került. 1915 márciusában lábtöréssel kórházba megy s felgyógyulva, a lovastáviróiskola parancsnoka lett 1916 márciusáig, midőn az 5. lovashadosztályhoz ment a harctérre. 1916 novemberben a hátszországba lett visszarendelve és felállította a tüzértáviróiskolát, majd 1917 őszétől az összcomlásig a budapesti kerületi távbeszélőtanfolyam parancsnoka volt.

Spett Elek dr. népfelkelő-százados. Mint 1880. évfolyambeli 1915 március 17-én vonult be a pótszázadhoz, hol 1917 júniusig teljesített szolgálatot. A távirótanfolyam elvégzése után a 309. hegyi távbeszélőosztálynál, majd a 39. gyaloghadosztálynál volt frontszolgálaton. Később Budapesten a távirótanfolyamban mint oktató működött eredményesen.